

Církevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 36/2021

*Bratia a sestry,
prichádzajúce vianočné sviatky, ak Pán Boh dá, budeme po ročnej prestávke spoločne sláviť v našich chrámoch Božích. Na jedných bohoslužbách nás môže byť najviac 30, preto sme sa rozhodli, že na Štedrý večer budeme mať bohoslužby v Matúškove a v Galante na dvakrát. Liturgický poriadok bude skrátený tak, aby sme stihli jedny bohoslužby za 30 minút a mohli sme sa v kostole vystriedať.*

Bohoslužby na Štedrý večer budú nasledovne: v Kajali o 15:00, v Matúškove o 16:00 a o 16:45, v Galante o 17.45 a o 18:30. Na Prvý a Druhý sviatok vianočný budeme mať bohoslužby v Kajali, Matúškove i v Galante v zaužívaných časoch. V Kajali sa netreba prihlasovať, keďže máme jedny bohoslužby, ale v Galante a v Matúškove Vás prosím, aby ste sa prihlásili, na ktoré bohoslužby sa chystáte, a keď sa na jedných naplní kapacita 30 ľudí, prosím, aby ste s pochopením prijali prosby prísť na tie druhé. V Galante sa môžete prihlásiť u brata Štefana Hlavatého (0905 182 999, stefan.hlavaty@gmail.com). Do Matúškova sa, prosím, prihláste u sestry Alžbety Šlezingerovej osobne alebo na t. č. 0908 122 855. Za pochopenie situácie i trpezlivosť vopred ďakujem!

Bratia a sestry, pozývam Vás k sledovaniu bohoslužieb. Štedrý večer o 16:00 na Rádiu Regina a o 17:00 na TA3. 1. sviatok vianočný o 10:00 na STV1 a 2. sviatok vianočný o 9:05 na Rádiu Slovensko. Miroslav Kerekrety (Pripomíname, že si môžete objednávať knihy z Porta libry na FÚ.)

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekrety@gmail.com

www.galanta.ecav.sk

Mgr. Miroslav Kerekrety 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na 4. adventnú nedeľu, 19. decembra 2021

„Vtedy povedala Mária: Velebí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil v Bohu, v mojom Spasiteľovi, že zhladol na poníženie svojej služobnice, ved', ajhľa, blahoslaviť ma budú odteraz všetky pokolenia, pretože Mocný učinil so mnou veľké veci, a sväté je Jeho meno a Jeho milosrdenstvo s tými, čo sa Ho boja, z pokolení na pokolenia. Dokázal moc svojím ramenom, rozprášil tých, čo sa povyšovali zmýšľaním srdca; mocných zhodil z trónov a povýšil ponížených, lačných nasýtil dobrými vecami a bohatých prepustil naprázdno; ujal sa Izraela, svojho služobníka, pamätlivý milosrdenstva, ako povedal našim otcov, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky. Mária zostala s ňou asi tri mesiace, potom sa vrátila domov.“

Evanjelium podľa Lukáša 1, 46-56

Milí bratia a milé sestry,

Piesne: 5, 8, 30, 16, A7

nachádzame sa vo vrcholnom období adventu a vianočné sviatky nám už priam klopú na dvere. Pre mnohých z nás je to obdobie plné povinností a príprav. Aby sa z vianočných príprav človek nezbláznil, je možno dobré utriediť si myšlienky a povinnosti a urobiť si zoznam toho, čo musíme bezpodmienečne stihnúť do Štedrého večera. Na druhý zoznam by sme si mohli napísať, čo všetko by sme radi stihli, urobili či zariadili, ale nie je to nevyhnutné. Nás farárov čaká rušné obdobie mnohých bohoslužieb. Pre otcov a mamy sa to v domácnosti hýri prácami ako upratovanie, pranie či výzdobou vianočnými dekoráciami. Niekedy mám pocit, že tých príprav a povinností je pred Vianocami toľko, že keď konečne prídu sviatky, sme unavení a vyčerpaní z predvianočného obdobia. Namiesto adventného stíšenia a spomalenia zažívame skôr adventný tlak. Akoby Vianoce ani neprišli, kým my všetko neurobíme a nepostíhame.

O to viac sa teším z Máriinho chválospevu. Ona totiž nič nehovorí o tom, čo urobila, robí alebo čo ju ešte len čaká, aby podstúpila. Naopak, začína slovami: *Velebí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil v Bohu, v mojom Spasiteľovi...* Je zaujímavé ako formulovala tieto slová. Nie ja velebím Pána svojimi ústami a vzdávam mu chválu a podobne. Nehovorí o nejakom vedomom rozhodnutí chváliť a velebiť Boha. Hovorí, že moja duša velebí Pána a môj duch sa rozveselil. To, čo opisuje, je reakcia jej vnútra na Božie konanie. Vnútoraná radosť a vnútorné nastavenie voči Hospodinovi ako

odpoveď na milosť, ktorú prijala. Preto nehovorí: „Ja velebím Boha,“ ale „moja duša velebí Boha.“ Akoby chcela povedať: Božia láska, chvála a radosť preniká moju bytosť a všetky moje zmysly. Túto skúsenosť majú tí, ktorí sú naplnení Duchom Božím a cítia či prežívajú viac, ako sú schopní povedať. Je veľkým požehnaním a darom, keď môžeme mať takúto skúsenosť.

Mária pokračuje slovami: „*že zhliadol na poníženie svojej služobnice*“. Mária nebola z nejakej váženej rodiny či rodu, bola obyčajným dievčaťom. Keďže si toto jasne uvedomovala, o to väčšia bola jej vďačnosť za Božie „zhliadnutie“ – povšimnutie. Pri Márii môžeme vidieť veľkú pokoru hodnú nasledovania. Pokora je celkovo veľmi ťažká téma. Je len veľmi málo ľudí, ktorí sú skutočne pokorní. A tí, ktorí sú naozaj pokorní, tí to o sebe ani nevedia. Pokorou sa nemôžeš pochváliť, lebo už by stratila svoju podstatu. Je veľmi málo ľudí, ktorí nechcú strhnúť pozornosť na seba, svoju šikovnosť, výnimočnosť. Všimnite si, že ľudia väčšinou rozprávajú o sebe, o tom, čo dokážu, čo sa im podarilo. Akoby celý náš pohľad na svet a ľudí vôkol bol sústredený na seba. Tento pohľad sa potom neraz prenáša aj na Pána Boha a človek naberie odvalu a trúfalo hodnotí či niekedy až súdi samotného Boha. Boha, ktorého obmedzil a podriadil svojim schopnostiam chápania a postavil sa do pozície sudcu, ktorý posudzuje to, čo pozná a čomu rozumie, má právo o tom rozhodnúť. V súvislosti s Bohom je už len takáto predstava absurdná. Pri Márii niečo takéto nevidno. Celý jej chválospev je o tom, čo Boh vykonal. Mária síce hovorí: „*blahoslaviť ma budú všetky národy,*“ ale to len preto, „*lebo Mocný učinil so mnou veľké veci...*“ Predpoveď alebo proroctvo o blahoslavení sa skutočne naplnilo a každý veriaci kresťan musí mať Máriu v úcte a môže nám všetkým slúžiť za dobrý príklad Božej služobníčky, práve tak, ako sa sama nazvala v odpovedi na anjelovu zvesť – *Som služobnica Pánova, staň sa mi podľa tvojho slova.* (Lukáš 1,38)

Ďalej čítame: *Mocný učinil so mnou veľké veci.* Všimnime si, že Mária sa neobzerá vôkol seba a nehodnotí, čo Hospodin urobil s inými a čo urobil s ňou. Nekomparovná sa s inými. Jej pokora ju vedie k vďačnosti za Božie konanie v jej živote. Mária nás tu učí dôležitej veci: každý si má všímať, čo Boh koná v ňom, a nie to, čo koná v druhých. Pretože tvoja spása nebude závisieť od toho, čo Boh robí v niekom inom, ale od toho, ako pôsobí v tebe a neraz koľko priestoru si Mu nechal. Podobne je to na konci Evanjelia podľa Jána, kde čítame: „*Keď ho Peter videl, povedal Ježišovi: Pane, a čo bude s*

týmto?“ (Jána 21,21) Pán Ježiš mu hovorí: Čo ťa do toho, Ty ma nasleduj! Akoby chcel povedať, Jánove skutky ti nepomôžu, ty sa máš starať o seba a čakať, čo chcem urobiť s tebou. Nám, ľuďom, je či v Božom pôsobení v živote nás samých alebo ľudí vôkol nás. Keď vidíme Božie konanie v živote iného človeka, nedovoľme, aby nás ovládla závisť či žiarlivosť, a už vôbec toto Božie dielo nespochybnújme. Naopak, nech je naše srdca naplnené vďačnosťou a chválou voči Hospodinovi vždy, keď vidíme, že koná v nás alebo v tých okolo nás. Lebo každé Božie konanie prináša požehnanie na tento svet a z Božieho požehnanja máme radosť i úžitok všetci, cirkev i rodina.

Skutočnosť, že Máriin chválospev pojednáva o pokore, potvrdzujú aj nasledujúce slová: *Dokázal moc svojím ramenom, rozprášil tých, čo sa povyšovali zmýšľaním srdca; mocných zhodil z trónov a povýšil ponížených, lačných nasýtil dobrými vecami a bohatých prepustil naprázdno.* S Božím konaním v živote človeka sa nedá manipulovať. Tu človek nemôže byť „vychytralý“ či „šikovný“, lebo Hospodin vidí zmýšľanie srdca. Tým, ktorí potrebujú pokoriť, uštedrí lekcii pokory, a naopak, k tým, ktorí potrebujú povzbudiť a pozdvihnúť, sa milostivo skláňa. Nečakane naplňa život pokorných dobrými vecami a, naopak, ľuďom, ktorí si môžu všetko dovoliť, neustále niečo chýba.

Bratia a sestry, dnes máme príležitosť pristúpiť k spovedi a Večeri Pánovej. To sa sám Boh k nám skláňa so svojou milosťou a my ju môžeme a máme pokorne prijať. Ako odpoveď na Božiu milosť aj my môžeme zažiť niečo podobné ako Mária, keď hovorí: *velebí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil.* Nemusíme to vyjadriť slovami, ale môžeme zažiť vnútornú radosť a naplnenie pri Pánovom stole. V spovedi môžeme vyznať akúkoľvek pýchu a namyslenosť, keď sme si o sebe mysleli viac, ako bolo treba, alebo sme sa považovali za hodnejších ako druhých. Niekedy naša pýcha pramenila aj z toho, čo Pán Boh skrze nás konal v tomto svete. Poprosme o odpustenie za chvíle, kedy sme nevideli Božie pôsobenie pri svojich bratoch a sestrách a preto sme ich nepodporili. Spoveď je úžasná vec, lebo môžeme vyznávať všetko, čo nás ťaží a bolí a následne môžeme odchádzať odľahčení, akoby nám niekto sňal ťažký batoh z pliec. Zároveň môžeme prijať posilnenie do všetkých výziev, ktoré máme pred sebou a uprostred množstva povinností a plánov zažívať pokoj a radosť z prichádzajúceho Pána, ktorý sa stal dieťaťom aj kvôli nám. Amen.

Miroslav Kerekréty